

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

ГРУДЕНЬ, 2023

Близький Схід — світло серед темряви ісламу

2 грудня 2012 року пастор Джон стояв за кафедрою церкви, коли до дверей увірвалися озброєні бойовики «Аль-Каїди» з вигуками «Джихад!»

Як ми любимо своїх ворогів

Коли ми служимо переслідуваним християнам у країнах, що обмежують Благую звістку, нас вражає готовність цих Божих дітей страждати, щоб підкорятися заповідям Христа.

Господь сказав: «Любіть ворогів своїх. . . і моліться за тих, хто вас переслідує» (Евангеліє від Матвія 5:44–45). З моменту заснування організації «Голос мучеників» 56 років тому й донині основним елементом турботи про переслідуваних християн є навернення до Христа їхніх гонителів.

Ми любимо Господа й прагнемо підкорятися Його заповідям; ми вчимося любити наших ворогів, зростаючи у послуху. І оскільки їм загрожує розділення з Творцем, найбільшим виявом любові буде донести до них Євангеліє, здатне привести до покаяння та дати вічне життя.

На наступних сторінках нашого молитовного бюлетеня ви прочитаєте про християнських служителів і пересічених віруючих, які живуть на Близькому Сході й, незважаючи на жорстокі напади, показують нам на особистому прикладі, як слідувати за Христом. А на вебсайті ми розмістили історію про власника християнської книгарні, який допомагає своїм співвітчизникам більше дізнатися про Автора життя. Її можна прочитати тут: <https://vom-ru.org/nl-12-2023-ukr/>.

З повагою,
Ерік та Хьон Сук Фолі

ЦЕРКВА, ГОТОВА ПРИЙНЯТИ СМЕРТЬ

Недільного ранку 2 грудня 2012 року пастор Джон стояв за кафедрою своєї церкви, коли у двері ввірвалися озброєні бойовики «Аль-Каїди» з вигуками «Джихад!». Ісламісти почали витягувати переляканих віруючих з місць і бити їх. Лідер групи наказав своїм людям націлити на них автомати і погрожував почати розстрілювати всіх одне за одним.

Джон сказав, що посеред хаосу Бог дав йому видіння. «Я бачив відкриті небеса й чув спів ангелів», — згадував він. Натхненний небесним видовищем, пастор вигукнув: «Бог вітає нас! Зберігайте мир!»

Його несподівана реакція на неминучу загрозу смерті сприяла тому, що зібрання відразу ж поринуло у благоговійну тишу. Люди перестали

плакати й приготувалися до зустрічі зі Спасителем. Вони відчували присутність Бога. «У Біблії, коли Стефан помирав, він не плакав... Він бачив небеса відкритими; те саме. . . відбувалося [і з нами]».

Побачивши, що християни не бояться смерті, ісламісти розгубилися. Вони залишили їх і почали розоряти церкву, забираючи майно громади і прихопивши навіть кілька Біблій. Перш ніж піти, нападники попередили віруючих, що вб'ють їх, якщо вони колись повернуться до будівлі церкви.

Однак наступного дня ще більше членів церкви зібралося, щоб поклонитися Богові. «Ми всі прийшли, — сказав Джон, — готові померти». Однак ісламісти так і не повернулися.

У деяких районах Близького Сходу доступ до Біблії та іншої християнської літератури вкрай обмежений. Такі християни, як пастор Джон, допомагають проповідувати Боже Слово, незважаючи на протидію

ПРОПОВІДУВАТИ ЄВАНГЕЛІЄ У БУДЬ-ЯКИЙ ЧАС, У БУДЬ-ЯКОМУ МІСЦІ

Декількома роками раніше, коли Джон переїхав на Близький Схід, він помітив життєво важливу потребу в Євангелії і запросив інших благовісників провести публічні зібрання. Однак це образило місцевих мусульман, які висунули неправдиві звинувачення проти пастора, що спричинило його ув'язнення.

Джона зачинили в камері разом із приблизно 25 іншими ув'язненими, багато з яких були ісламськими екстремістами. Однак навіть в оточенні таких небезпечних людей він регулярно читав Біблію й молився та завжди був готовим проголошувати Добру звістку, якщо трапиться така нагода. «Моя мета — проповідувати Євангеліє в будь-який час і в будь-якому місці», — сказав він.

Коли в одного з наглядців розвинулося серйозне захворювання очей, Джон запропонував помолитися за нього. За кілька днів його зір повністю відновився.

Зрештою ісламісти в камері Джона вирішили, що більше не можуть терпіти присутність християнина. «Одного разу вночі, — розповів Джон, — чоловік, який спав поруч зі мною, накинувся на мене. У камері залунали вигуки «Аллаху Акбар!» [Аллах великий], і всі почали скандувати шахаду, свідчення віри мусульманина. Це означало, що вони збиралися мене вбити. Коли інший в'язень витягнув ножа, я промовив: "Дякую Тобі, Господи. Я йду до тебе!"».

Джон усвідомлює, що декому доводиться платити високу ціну за слідування за Христом, і вважає смерть за Нього найвищим благословенням. «Якщо я помру мучеником, Ісус зустріне мене, як Стефана, — міркував він. — Тоді я подумав: "Я потраплю до раю! Який чудовий день!"».

Однак того дня Джон не загинув мученицькою смертю. Наглядач, за якого він молився раніше, прибіг на шум і врятував його.

ПІДГОТОВКА ДО МАЙБУТНЬОГО

Нещодавно на вулиці на Джона напав чоловік. «Він приставив ножа до моєї шиї, — розповів Джон. — Люди довкола почали кричати: "Убий його! Убий його!"». Але раптом незрозуміло чому нападник відпустив пастора. Іншим разом Джон відчув потребу негайно молитися за чоловіка, який щойно увійшов до церкви і тепер сидів у пер-

шому ряду. «Бог сказав мені, — згадує він, — що він приніс вибуховий пристрій і збирається привести його в дію». Джон помолився: «Господи, Ти любиш цього чоловіка; торкнися його серця», — і він почав плакати. «Я збирався увімкнути пристрій, — зізнався чоловік, — але відчув неймовірну любов Христа! Я хочу прийняти її!» Зловмисник показав вибухівку й сказав, що його послала «Аль-Каїда». Однак замість того щоб підірвати церкву, він увірував у Христа й того ж дня прийняв хрещення по вірі.

Незважаючи на те, що такий чудовий порятунок був звичною складовою життя Джона, він та інші християни в його країні усвідомлюють високу вірогідність насильницької смерті. Джон продовжує готувати свою паству до можливого мучеництва, нагадуючи щодня нести свій хрест. «[Той], хто хоче врятувати своє життя, втратить його, — сказав він, посилаючись на Євангеліє від Луки 17:33, — але той, хто згоден втратити своє життя, врятує його. Ми готуємо людей до Голгофи, і вони не бояться».

Джон вважає, що всі християни мають бути готові померти за ім'я Ісуса. «Усюди люди будуть гнані за Христа, — сказав він, — але Бог виховує нове покоління, яке сповнено віри, людей, готових прийняти гоніння як найвище благословення». Цитуючи Книгу Об'явлення 12:11, він описав їх як тих, хто не любить «душу свою навіть до смерті».

«Голос мучеників» надає підтримку пасторові Джону та іншим християнам на Близькому Сході й допомагає у забезпеченні їхніх витрат на життя.

Пастор Джон, обличчя якого не показано з міркувань безпеки, вважає, що Господь використав неправомірне затримання, аби підтвердити його покликання проповідувати Добру звістку

2023 Грудень

Моліться!

Моліться, щоб християни, які стикаються з гоніннями, відчули Божий мир, незважаючи на свою слабкість і нинішні складні обставини (2 Кор. 12:9).

Моліться, щоб вони мали мудрість і проникливість щодо того, як підходити до будь-якої ситуації (Мт. 10:16–18).

Моліться, щоб Бог вів, спрямовував і захищав їх згідно зі Своєю волею (Мт. 26:39).

Моліться про те, щоб, готуючись до святкування народження нашого Спасителя, християни з особливою старанністю молилися за тих, хто в цей час зазнає переслідувань за віру в Нього.

 fb.me/VOMKRUS
 Голос мучеників

МОЛІТЬСЯ ПРО БІЛЬШУ КІЛЬКІСТЬ АУДІО-БІБЛІЙ ДЛЯ ПЕРЕСЛІДУВАНИХ ХРИСТІЯН НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ!

По всьому Близькому Сході християни зазнають переслідувань із боку урядів і навіть із боку своїх громад та сімей.

Нещодавно ми отримали повідомлення про хлопчика-християнина, якого звинуватили в богохульстві й побили до смерті в країні, яку ми не називаємо. Тепер переслідувачі загрожують решті членів його громади.

Перед лицем випробувань, переслідувань і навіть смерті християни Близького Сходу знаходять надію у Слові Божому! **Однак у багатьох із них ще немає Біблій, а деякі з тих, у кого вони є, не вміють читати.**

Ось чому «Голос мучеників» співпрацює з організацією «Віра – від слухання» у служінні щодо забезпечення християн на Близькому Сході аудіо-Бібліями, що працюють на сонячних батареях!

Будь ласка, моліться за розповсюдження наших аудіо-Біблій і розгляньте можливість зробити пожертву на служіння «Голос мучеників» на сайті www.vom-ru.org/give.

Якщо ви бажаєте отримувати наш безкоштовний щоквартальний бюлетень «Голос мучеників» або замовити книжки та інші матеріали, просимо повідомити нам на адресу: info@vom-ru.org
Більше інформації про переслідування християн у різних країнах світу на нашому сайті www.vom-ru.org

 ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

ДО СВІТЛА ХРИСТА

Емаан була пристрасно віддана ісламу. «Раніше мені дуже подобалася особистість Мухаммеда, — розповіла вона. — У глибині душі я мріяла... бути обраною однією з його дружин». Жінка здійснила шість паломництв зі своєї домівки в Єгипті до святих місць ісламу. «Я ніколи не поверталася спиною до «Мечеті пророка» в Медині», — згадувала вона про свій хадж, релігійну подорож до Саудівської Аравії, яку мусульмани зобов'язані звершити хоча б раз в житті. Бувши ревною прихильницею ісламської віри, Емаан завжди виходила далеко за межі необхідного для її послідовників. Однак, зрештою, вона вирішила залишити іслам.

Коли Емаан дізналася, що останній дружині Мухаммеда Аїші на час весілля було лише 9 років, це похитнуло її віру. Власна дочка жінки наблизилася до цього віку й вона була вражена недоречністю того, що засновник ісламу взяв за наречену дитину. «Це викликало в мені незворотне бажання поставити під сумнів його особистість, його характер і з'ясувати, ким він був насправді», — розповіла вона.

Нове життя

Якось Емаан наснився сон, у якому її підвели до Чоловіка, обличчя якого випромінювало світло. Він тримав у руках книгу з назвою «Імєна Бога», в якій було перераховано багато атрибутів Бога, що злилися в ім'я — Я Є.

Незабаром Емаан із чоловіком встановили нову антену супутникового телебачення. І хоча в їхній країні фахівці відфільтровують християнські канали, у їхньому випадку цього не сталося. Емаан почала дивитися арабські християнські програми й отримувати відповіді, які шукала.

Придбавши свою Біблію, Емаан провела наступні чотири роки, порівнюючи християнство з ісламом, поки, нарешті, не відкинула останній, увірувавши в Христа. Коли чоловік дізнався про християнську віру дружини, він вибухнув гнівом. «Він мене сильно бив, — пояснила вона, — а коли стомлювався, просив батьків прислати когось, щоб вони продовжували бити мене». Насильство, що тривало багато років, кілька разів мало не призвело до смерті жінки.

Незважаючи на те, що Емаан вдалося пережити варварське насильство, воно все ж завдало їй глибоких фізичних та емоційних травм. Коли справа дійшла до розлучення, урядовці спочатку винесли рішення проти дружини, оскільки вона вважалася віровідступницею. Але згодом дивом Божим вона отримала опіку над дітьми, хоча навіть батьки свідчили проти неї.

Після розлучення Емаан почала відвідувати групу з вивчення Біблії, де познайомилася з Абасі, також християнином, який перейшов із ісламу, чия сім'я намагалася його вбити. Емаан та Абасі одружилися й переїхали в інше місто, де почали налагоджувати своє життя.

Небезпека біля моря

Хоча Емаан і Абасі обоє прийняли хрещення по вірі, у їхніх посвідченнях особистості, як і раніше, було зазначено, що їхня релігійна приналежність — мусульмани. У Єгипті християни, які повернулися з ісламу, не можуть отримати нові посвідчення особистості, тому деякі представники традиційних християнських громад ставилися до Емаан та її чоловіка з глибокою підозрою.

Щоб уникнути звинувачень у прозелітизмі стосовно мусульман, багато традиційних громад не допускають у свої церкви людей, які не мають посвідчення особи з вказівкою на їхню християнську приналежність або татування у вигляді православного хреста.

Однак Емаан та Абасі продовжували відвідувати церкву. «Я хотіла, щоб мої діти жили християнським життям і зростали у церкві, — розповіла вона. — Незважаючи на те, що це наражало їх на небезпеку, я воліла, щоб вони щонеділі відвідували богослужіння».

Коли поширилися чутки про «мусульман, які стверджували, що вони християни», хтось таємно записав відео, на якому подружжя приймає причастя, і розмістив його в інтернеті. Після того, як мусульмани подали скаргу про навернення Емаан та Абасі до християнства, поліція затримала Абасі на три дні. Його погрожували навіть вбити.

Їхня дочка-підліток і син зазнавали глузувань, знущань та побиття у школі й на вулиці. Емаан довелося забрати сина з навчання й відправити до монастиря. Незабаром їхню доньку викрали студенти-мусульмани. Її били, намагаючись змусити зректися християнської віри, проте вона відмовилася. Потім дівчина знепритомніла, і викрадачі подумали, що вона померла. Вона стямилася одна в безлюдній пустелі. На щастя, її підібрав автобус із туристами.

Емаан та Абасі вирішили залишити країну.

Вихід із Єгипту

Коли співробітник імміграційної служби в аеропорту запитав подружжя про те, чому вони їдуть, їхня молодша дитина почала безконтрольно кричати. Це так дратувало чиновника, що він пропустив їх без зайвих розпитувань. «Такого ніколи раніше не траплялося, — пояснила Емаан. — Це просто диво».

Сім'я оселилася в Лівані, куди вони прибули майже без грошей і не маючи друзів. Однак там вони знайшли живу церкву, яка щиро прийняла їх. Емаан зміцнилася у вірі й поступово пробачила тим, хто завдавав їй болю. «Я навчилася любити мусульман, які раніше ображали нас, знущалися з нас і змушували нас страждати», — сказала вона.

В Емаан та її сім'ї мало земного майна, але вона радіє, попри важке фінансове становище. «Ми радісні у Христі, — сказала вона. — Ми вдовольняємося тим, що маємо. Наше життя з Христом таке чудове!»

Емаан і Абасі ведуть кілька невеликих груп і служать мусульманам, до яких вона тепер ставиться зі співчуттям. «Життя було дуже важким, схожим на смерть, — так Емаан описала своє мусульманське життя. — Якщо у вас є все, але немає благословення [Христа], ви не можете бути благословенням для тих, хто все ще у темряві». Сама вирвавшись із цієї темряви, Емаан сповнена рішучості спрямовувати своїх сусідів-мусульман до світла Христа.

Коли Емаан намагалася знайти відповіді на запитання про іслам, арабські християнські передачі допомогли їй дізнатися правду

Дітей Емаан за їхнє християнське свідчення били, з них знущалися й насміхалися в школі й на вулиці

ІРАН: Юсеф Надархані

Юсефа Надархані було звільнено з в'язниці 26 лютого 2023 року в рамках загальної амністії, яку оголосив верховний лідер Ірану аятола Алі Хаменеї.

У 2018 році Юсефа засудили до 10 років ув'язнення після того, як його та трьох інших членів іранської церкви заарештували за хибними звинуваченнями в «діях, які спрямовано проти національної безпеки», та в «пропаганді сіоністського християнства».

Юсеф та його дружина повернулися з ісламу в християнство, що в Ірані є протизаконним. Раніше він уже кілька разів відбував ув'язнення за віру. У 2010 році Юсефа засудили до страти за віровідступництво, але 2012 року через милість Божу вирок було скасовано, а звинувачення — знято. Ми щиро дякуємо всім нашим читачам, які палко молилися за Юсефа під час його ув'язнення!

Іранські віруючі, такі як подружжя Надархані, зазнають постійної загрози тюремного ув'язнення. У країні діє один із найбільш репресивних режимів у світі, й багато християн перебувають у в'язницях або під домашнім арештом в очікуванні вироку.

Юсеф із близькими святкує 2012 року зняття звинувачень у віровідступництві та подальше звільнення з в'язниці

Зазнавши величезної втрати від рук ісламістів, Еліс та її діти налагоджують своє життя завдяки допомозі всесвітнього Тіла Христового

13 січня 2011 року війовничі мусульмани фулані напали на село Еліс Булус у штаті Плато, Нігерія, і застрелили її чоловіка на очах у неї та їхніх дітей. Через 18 місяців вони знову повернулися, спалили будинок сім'ї і змусили жінку та чотирьох дітей залишити село.

«Голос мучеників» допоміг сім'ї з витратами на проживання. Їхнє життя поступово налагодилося завдяки допомозі всесвітнього Тіла Христового. Праця Еліс на фермі дозволила їй купити землю та збудувати будинок. Діти добре навчаються у школі. Старший син вступив до місцевого університету. Еліс продовжує зміцнюватися у вірі, оскільки бачить, як Бог діє у житті їхньої сім'ї після смерті чоловіка.

«Бог нагадав Еліс, що Він — Бог, який дотримується завіту, — розповів нам співробітник, який несе служіння в країні. — Вона навчилася приносити свої проблеми Богові, бо знає, що Він вірний і піклується про неї. Вона щодня дякує Богові за підтримку, яку отримала від Тіла Христового».

НІГЕРІЯ: Еліс Булус